Europa-Parlamentet
2014-2019

Mødedokument

B8-0184/2017

13.3.2017

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

om EU's prioriteter for samlingerne i FN's Menneskerettighedsråd i 2017 (2017/2598(RSP))

Marie-Christine Vergiat, Marisa Matias, Ángela Vallina, Merja Kyllönen, Lola Sánchez Caldentey, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Neoklis Sylikiotis, Takis Hadjigeorgiou, Dimitrios Papadimoulis, Kostadinka Kuneva, Stelios Kouloglou, Kostas Chrysogonos, Barbara Spinelli, Maria Lidia Senra Rodríguez, Javier Couso Permuy
for GUE/NGL-Gruppen

B8-0184/2017

Europa-Parlamentets beslutning om EU's prioriteter for samlingerne i FN's Menneskerettighedsråd i 2017
(2017/2598(RSP))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til sine tidligere beslutninger om FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC),

– der henviser til den 34. samling i UNHRC, der finder sted fra den 27. februar til den 24. marts 2017,

– der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,

A. der henviser til, at Den Europæiske Union og dens medlemsstater bør garantere respekt for menneskerettighederne i alle deres politikker, såvel interne som eksterne, og sikre sammenhæng mellem disse for at styrke Unionens og medlemsstaternes position i UNHRC og gøre den troværdig;

B. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd afholder sin 34. ordinære samling fra den 27. februar til den 24. marts 2017, der henviser til, at en delegation fra Parlamentets Underudvalg om Menneskerettigheder rejser til Genève til denne 34. samling i UNHRC som i forbindelse med tidligere års samlinger i UNHRC; der henviser til, at UNHRC afholder yderligere to samlinger i 2017;

C. der henviser til, at syv medlemsstater på nuværende tidspunkt sidder i Menneskerettighedsrådet, nemlig: Tyskland (indtil 2018), Belgien (indtil 2018), Letland (indtil 2017), Nederlandene (indtil 2017), Portugal (indtil 2017), Det Forenede Kongerige (indtil 2017) og Slovenien (indtil 2018);

D. der henviser til, at EU's og medlemsstaternes arbejde med og i UNHRC og med samtlige FN-organer bør samordnes bedre og styrkes for i højere grad at tage hensyn til UNHRC's henstillinger og gennemføre disse i EU's menneskerettighedspolitik, både internt og eksternt; der henviser til, at EU-delegationer til UNHRC for ofte nøjes med at komme med deres egne prioriteter uden at tage hensyn til det arbejde, der foregår i FN og i UNHRC på menneskerettighedsområdet;

UNHRC's arbejde og opbygning

1. gentager sin opfordring til EU-medlemsstaterne om aktivt at modsætte sig ethvert forsøg på at underminere menneskerettighedsbegreber som universalitet, udelelighed og indbyrdes afhængighed og til aktivt at opfordre UNHRC til på samme måde at bekæmpe alle former for diskrimination, uanset hvilke grunde de er baseret på;

2. advarer imod en instrumentalisering af UNHRC; understreger betydningen af dets landespecifikke resolutioner, når det handler om at håndtere alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; understreger, at det er vigtigt at evaluere menneskerettighedsforhold på en objektiv, gennemsigtig, ikke-selektiv, konstruktiv og konfrontationsfri måde på grundlag af troværdige oplysninger og en interaktiv dialog og

med universel dækning og ensartet behandling af alle stater; opfordrer EU's medlemsstater til aktivt at bidrage til gennemførelsen af disse principper, som er vedtaget for UNHRC;

3. understreger, at det – for at sikre respekten for menneskerettighederne – er vigtigt at tackle de grundlæggende årsager til politisk ustabilitet i mange lande ved hjælp af udviklingspolitikker, der er i overensstemmelse med de globale mål for bæredygtig udvikling (SDG), og ved hjælp af samfundsøkonomiske, politiske og kulturelle foranstaltninger;

4. konstaterer, at Saudi-Arabien er medlem af UNHRC indtil 2019; tager på det bestemteste afstand fra de udbredte menneskerettighedskrænkelser, der bliver begået af Kongeriget Saudi-Arabien, som udnytter sit mandat til at blokere for anmodninger fra de særlige rapportører, FN har udpeget til at undersøge de faktiske omstændigheder omkring tortur, ytrings- og meningsfrihed samt henrettelser, ligesom Saudi-Arabien forhindrer ethvert forsøg på at få gennemført en uafhængig undersøgelse af situationen i Yemen; fordømmer det faktum, at Saudi-Arabien på UNHRC's 33. samling havde held til at blokere for en resolution fra EU, der havde til formål at igangsætte en international undersøgelse; opfordrer EU til på ny at stille forslag om en sådan resolution, efter at FN's vicehøjkommissær for menneskerettigheder, Kate Gilmore, har kritiseret, at den nationale yemenitiske kommission, der blev nedsat, efter at det var mislykkedes at få nedsat en international kommission, ikke er upartisk og ikke har sikret overholdelsen af grundlæggende beskyttelsesstandarder;

5. bifalder de årlige rapporter fra FN's højkommissær for menneskerettigheder og særlig det faktum, at der bliver fokuseret på situationen i Honduras, Colombia, Guatemala, Cypern, Iran, Sri Lanka, Yemen, de besatte palæstinensiske områder, herunder Østjerusalem, de besatte Golan-højder i Syrien, Afghanistan og Guinea;

6. forkaster anvendelsen af udtrykket "ansvar for at beskytte", da det er i modstrid med folkeretten og ikke udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag, der kan retfærdiggøre den ensidige magtanvendelse; tager afstand fra, at stater som USA eller Frankrig eller organisationer som NATO påtager sig rollen som verdens politimand og i denne forbindelse ikke , også når denne rolle ligger uden for rammerne af FN-mandater eller sætter sig ud over sådanne mandater; tager ligeledes afstand fra "målrettede luftangreb" og indsættelse af fremmede tropper på visse staters territorium; fordømmer NATO's indgreb til erstatning af freds- og stabilitetsopgaverne, når de ikke kan gennemføres ved bred enighed inden for rammerne af FN's Generalforsamling;

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

7. glæder sig over den betydning, som UNHRC tillægger fremme og beskyttelse af de økonomiske og sociale rettigheder samt spørgsmålet om, at menneskerettighederne er indbyrdes forbundne og udelelige; understreger på ny betydningen af at behandle de økonomiske, sociale, kulturelle, borgerlige og politiske rettigheder på lige fod; henleder opmærksomheden på de store udfordringer, som udgøres af høje arbejdsløshedstal, voksende fattigdom og social udstødelse og den omstændighed, at det bliver stadig vanskeligere at få adgang til tjenesteydelser inden for sundhed, uddannelse, boliger, transport og kultur, og at kvaliteten af disse tjenesteydelser er faldende; glæder sig over den centrale rolle, som offentlige tjenesteydelser spiller på dette område, og konstaterer,

at privatisering og liberalisering af disse tjenesteydelser har bidraget til at gøre det vanskeligere at få adgang til visse af disse rettigheder;

8. understreger endvidere, at der ikke i tilstrækkelig grad bliver sørget for at indføje demokrati- og menneskerettighedsklausuler i EU's frihandelsaftaler, og at dette er en fiasko, eftersom disse frihandelsaftaler endog har ført til tilbagegang og ligefrem til krænkelser af grundlæggende rettigheder, navnlig på de økonomiske og sociale område, til en forarmelse af de berørte befolkninger og til multinationale selskabers monopolisering af ressourcer; mener, at det er nødvendigt at indføre nye samarbejdsformer for at fremme den økonomiske og sociale udvikling i tredjelandene på grundlag af befolkningens behov; mener, at FN's Menneskerettighedsråd ud over spareplanernes konsekvenser for menneskerettighederne bør tage fat på at undersøge og kritisere frihandelsaftalernes virkninger og navnlig de risici og konsekvenser, der er forbundet med de økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene;

9. er af den opfattelse, at spørgsmålet om fordelingen af rigdomme i verden bør være en væsentlig prioritet for UNHRC's samlinger i 2017, idet dette spørgsmål udgør den største hindring for gennemførelsen af økonomiske og sociale rettigheder, og at delegationen fra EU og medlemsstaterne bør træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at nå dette mål;

10. understreger, at der er en vigtig sammenhæng mellem adgang til lægemidler og hver enkelt menneskes ret til at nyde godt af den bedst tænkelige fysiske og psykiske sundhed; anmoder delegationen fra EU og medlemsstaterne om at fremme adgang til lægemidler og offentlige sundhedsydelser af ordentlig kvalitet, som skal være tilgængelige for alle, og om at foreslå en undersøgelse af medicinalindustriens rolle;

11. lægger også vægt på rapporten om passende boliger som et aspekt af retten til en fyldestgørende levestandard; anmoder delegationen fra EU og medlemsstaterne om at fremme adgang til en ordentlig bolig for alle mennesker uden forskelsbehandling som en grundlæggende rettighed;

12. bifalder ligeledes rapporten om retten til mad; påpeger, at FN's medlemsstater i højere grad bør fremme adgangen til naturlige og livsvigtige ressourcer, adgangen til jord samt fødevaresuverænitet og fødevaresikkerhed som redskaber til at mindske fattigdom og arbejdsløshed; beklager, at et stort antal mennesker ikke eller ikke længere har adgang til visse ressourcer, herunder grundlæggende goder som f.eks. vand, fordi private virksomheder eller foretagender – der nyder godt af støtte fra de pågældende landes politiske myndigheder – lægger beslag på disse ressourcer, hvilket bl.a. medfører fødevareknaphed og stigende fødevarepriser; opfordrer derfor delegationen fra EU og medlemsstaterne om i UNHRC-regi og i bredere forstand inden for internationale og regionale fora og konferencer (Verdensbanken, Verdenshandelsorganisationen (WTO), De Forenede Nationers Konference for Handel og Udvikling (UNCTAD), Den Internationale Valutafond (IMF), Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) osv.) at arbejde for forslag til anerkendelse af grundlæggende offentlige goder og disse goders inkorporering i en særskilt FN-konvention;

13. understreger, hvor vigtigt det er at interessere sig for, hvilke konsekvenser udlandsgæld og staternes relaterede internationale betalingsforpligtelser har for en fuldstændig udøvelse af samtlige menneskerettigheder, eftersom denne problemstilling tager højde

for, at staternes "rentebetaling på gæld" i dag berører de fleste lande og fungerer som et påskud for indførelse af spareplaner under betegnelsen "strukturtilpasningsplaner", som udgør en tilsidesættelse af grundlæggende rettigheder, også i EU;

Borgerlige og politiske rettigheder

14. opfordrer alle medlemsstater til at bekæmpe tortur, også på medlemsstaternes område; anmoder EU's og medlemsstaternes respektive delegationer om i drøftelsen om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling at medtage spørgsmålet om at forbyde handel med varer, der kan anvendes til tortur, både inden for og uden for EU;

15. opfordrer EU's og medlemsstaternes respektive delegationer til på ny at bekræfte, at de er modstandere af dødsstraf og går ind for universel afskaffelse heraf og omgående indførelse af et moratorium i de lande, hvor dødsstraf fortsat anvendes; er foruroliget over, at en række lande, som havde suspenderet dødsstraffen, igen gennemfører henrettelser eller har genindført dødsstraffen under henvisning til bekæmpelsen af terrorismen og inden for rammerne af bekæmpelsen af narkotikahandel;

16. understreger nødvendigheden af, at man under denne samling i UNHRC behandler spørgsmålet om foreningsfrihed og bekæmpelse af alle former for undertrykkelse, herunder mord på fagforeningsfolk, politiske aktivister og aktivister fra civilsamfundet, kunstnere og menneskerettighedsforkæmpere;

17. noterer sig den betydning, som religions- og trosfrihed blev tillagt på den 31. samling, og minder om, at denne ret i samme omfang indebærer retten til at tro og ikke tro og retten til at fremme religiøse overbevisninger og til at ændre overbevisning; understreger igen sin vilje til sekularisme – dvs. en streng adskillelse mellem politiske og religiøse myndigheder – som et grundlæggende træk ved en demokratisk stat, hvilket indebærer afvisning af enhver religiøs indblanding i offentlige anliggender og enhver politisk indblanding i religiøse anliggender, hvis det ikke er med henblik på at opretholde sikkerhedsregler og den offentlige orden (herunder respekten for andres frihed) og sikre alle (troende, agnostikere og ateister) lige tankefrihed samt frihed til offentlig trosmæssig tilkendegivelse;

18. anser rapporten om retten til privatliv i den digitale tidsalder som særlig vigtig; beklager, at teknologier, også i europæisk regi, bliver brugt til at krænke menneskerettighederne, navnlig via censur og masseovervågning; fordømmer tilsvarende den masseudspionering af millioner af mennesker, som navnlig USA's National Security Agency står for; udtrykker bekymring over udbredelsen af overvågnings- og filtreringsteknikker, der udgør en voksende trussel for menneskerettighedsaktivister og ofte griber ind i retten til privatliv; kræver, at der under behandlingen af dette punkt på samlingen tages hensyn til disse bekymringer; beklager, at det internationale samfund endnu ikke har indledt forhandlinger om indgåelse af en international aftale om beskyttelse af personoplysninger, som kan tage udgangspunkt i Europarådets konvention 108, og opfordrer delegationen fra Unionen og medlemsstaterne til at arbejde for at udforme en sådan ramme i samarbejde med deres internationale kolleger;

19 fordømmer den voksende eksternalisering af sikkerhedsmæssige opgaver, bl.a. af

militær karakter, til private organer eller virksomheder, eftersom det drejer sig om udøvelse af beføjelser, der ene og alene henhører under det statslige magtmonopol, og opfordrer Den Europæiske Union og dens medlemsstater til at forstærke deres indsats for at sætte en stopper for denne praksis; mener, at spørgsmålet om overholdelse af menneskerettighedsstandarder fortsat henhører under de statslige myndigheder, og mener derfor, at det drejer sig overførsel af offentlige tjenester, og at staterne bør drages til ansvar for krænkelser af menneskerettighederne og den humanitære folkeret, der begås af disse virksomheder;

20. fremhæver, at våbenhandel er et område, der er kendetegnet ved svag regulering, uigennemsigtighed og manglende kontrol, og som giver anledning til et voksende antal menneskelige lidelser inden for rammerne af borgerkrige og væbnede konflikter; mener, at våbenhandel giver anledning til instabilitet og korruption og virker undergravende på fredsprocesser; tager særligt afstand fra den rolle, som våbenhandelen spiller i lande som Yemen, Somalia, Sydsudan og Nigeria, og gentager den advarsel om disse lande, som FN's generalsekretær fremsatte den 22. februar 2017; insisterer derfor på, at dette spørgsmål behandles på denne samling;

Folkenes rettigheder samt gruppers og enkeltpersoners rettigheder

21. understreger, at det er vigtigt at respektere indfødte folks og stammers rettigheder som defineret i ILO-konvention 169, og er foruroliget over den forværrede situation for de menneskerettighedsforkæmpere, -aktivister, -organisationer og -institutioner, som især fokuserer på at kritisere land grabbing; kræver, at disse spørgsmål bliver sat på dagsordenen for UNHRC's samling som et særskilt punkt;

22. glæder sig over den betydning, der tillægges børns rettigheder på denne 34. samling, og over viljen til efter vedtagelsen af resolution 25/6 indgående at følge op på spørgsmål om salg af børn, børneprostitution og børnepornografi;

23. opfordrer EU og dens medlemsstater til at prioritere konkrete menneskerettighedsrådstiltag med det specifikke formål at sætte en stopper for menneskerettighedskrænkelser mod civilbefolkningen, navnlig kvinder og børn, i krige og voldelige konflikter; kræver navnlig, at der iværksættes prioriterede tiltag for at sætte en stopper for rekruttering af børnesoldater og sikre deres beskyttelse;

24. beklager, at spørgsmålene vedrørende LGBTI-personers rettigheder ikke behandles på UNHRC's konferencer i 2017; fordømmer den vold og diskrimination, som LGBTI-personer udsættes for overalt i verden; fordømmer især tvungen sterilisering af transpersoner, der fortsat finder sted i en række stater, også i EU, og opfordrer til, at denne krænkelse af menneskerettighederne øjeblikkeligt bringes til ophør; opfordrer det internationale samfund til at overveje, hvordan deres familieret kan tilpasses den aktuelle udvikling i familiemønstre og -former, herunder personer af samme køns mulighed for samliv og adoption; understreger, at lesbiske ofte lider under forskellige former for forskelsbehandling (både som kvinder og som lesbiske), og at tiltag til fremme af lighed for LGBTI-personer bør ledsages af tiltag til fremme af lighed for kvinder og piger med henblik på opnåelse af lighed og ikke-diskrimination; udtrykker bekymring over den nylige optrapning af love, praksisser og voldshandlinger mod personer på baggrund af deres seksuelle identitet og køn; bekræfter på ny sin støtte til en fortsættelse af det arbejde, som FN's højkommissær for menneskerettigheder har udført

for at fremme og beskytte LGBTI-personers udøvelse af alle menneskerettighederne, navnlig gennem erklæringer, rapporter og kampagnen "Frihed og lighed"; opfordrer FN's Højkommissariat til at fortsætte bekæmpelsen af diskriminerende love og praksisser;

25. bifalder rapporten om beskyttelse af migranters menneskerettigheder; fordømmer resultaterne af politikken for eksternalisering af Den Europæiske Unions grænser, som medfører større risici for de personer, der søger at bringe sig i sikkerhed i Europa, og resulterer i en stigning i antallet af personer, der omkommer til søs og til lands på vej mod Europa; understreger, at EU bør basere enhver migrationspolitik, herunder grænsekontrol, på en konsekvent tilgang på grundlag af menneskerettighederne i overensstemmelse med sine internationale forpligtelser; fordømmer derfor "Khartoum-processen" som indebærer et samarbejde med især regimerne i Eritrea og Sudan med hensyn til "forvaltning af migration"; appellerer endnu en gang til EU-medlemsstaterne om at gennemføre demokrati- og menneskerettighedsklausulerne i samtlige internationale aftaler uanset aftalernes art og sikre overholdelse af menneskerettighederne i deres egne indenrigs- og udenrigspolitikker, fordi EU's position i UNHRC og andre internationale forummer på menneskerettighedsområdet ellers ville blive svækket;

Sammenhængen mellem menneskerettigheder og menneskerettighedsrelaterede emner

26. noterer sig, at der på denne 34. samling bliver lagt særlig vægt på koblingen mellem terrorisme og menneskerettigheder og rapporten om de negative konsekvenser af terrorisme i forhold til udøvelsen af alle menneskerettigheder og grundlæggende friheder, navnlig retten til liv, frihed og personlig sikkerhed; understreger, at bekæmpelsen af terrorisme under ingen omstændigheder bør tjene som påskud for at begrænse de individuelle frihedsrettigheder og de grundlæggende rettigheder; mener, at visse landes "krigeriske" reaktion slet ikke bidrager til at mindske terrortruslen, men tværtimod forværrer voldsspiralen; understreger igen, at en effektiv plan for bekæmpelse af terrorisme ikke vil kunne gennemføres, før der er sat en stopper for finansieringen af terrororganisationer, navnlig ved at suspendere alle handels- eller partnerskabsaftaler med lande, der støtter disse organisationer; understreger desuden vigtigheden af at styrke de offentlige efterretnings- og sikkerhedstjenester samt retsvæsenet, men ligeledes nødvendigheden af at oprette forebyggelsesprogrammer og offentligt finansierede centre for tidligt at kunne spore terrororganisationers rekrutteringsmetoder, forebygge rekruttering og sætte en stopper for rekrutteringsnetværk samt gøre det muligt at reintegrere rekrutterede personer; minder om, at ikke blot retten til sikkerhed, men også til tryghed er grundlæggende rettigheder, og fordømmer enhver offentlig politik, som sigter mod at diskriminere en del af sin befolkning på grund af faktisk eller formodet oprindelse eller religion; mener i denne forbindelse, at punktet om terrorismens konsekvenser for udøvelsen af menneskerettighederne er ekstremt vigtigt;

27. lægger den allerstørste vægt på punktet om udarbejdelse af et internationalt bindende instrument om transnationale selskaber og andre virksomheder og menneskerettighederne; støtter arbejdet i FN's mellemstatslige arbejdsgruppe om dette emne og opfordrer indtrængende EU-institutionerne og EU-medlemsstaterne til at rette sig efter de foreliggende resolutioner om dette emne og arbejde målrettet i denne

retning;

28. finder ligeledes, at punktet om menneskerettigheder og miljø er yderst vigtigt, og at det er uløseligt forbundet med befolkningernes ret til at råde over deres naturressourcer, over jorden og over et bæredygtigt miljøsystem; finder det derfor afgørende, at alle parter ratificerer og iværksætter Kyotoprocessen samt andre internationale konventioner, som muliggør en reel udnyttelse af disse rettigheder; mener, at de aftaler, som blev indgået i forbindelse med COP21 i Paris, stadig er utilstrækkelige, hvis hensigten er at bremse klimaændringerne og sikre befolkningernes sociale og miljømæssige rettigheder; opfordrer EU-delegationen samt medlemsstaternes repræsentanter til inden for UNHRC at støtte forslaget om oprettelse af en international miljødomstol under ledelse af De Forenede Nationer og at arbejde hen imod indførelsen af et bindende juridisk instrument med henblik på at straffe de mest forurenende stater og virksomheder;

29. understreger, at FN skønner, at 200 mio. mennesker vil blive fordrevet på grund af klimaændringer inden 2050; understreger nødvendigheden af en samlet tilgang, som gør det muligt at løse problemerne i forbindelse med klimaændringer, fattigdom, udnyttelse af og adgang til ressourcer, samt bekæmpelsen af de multinationale selskabers overtagelse af jord og rigdomme, med henblik på at muliggøre udvikling og offentlig adgang til grundlæggende goder, rettigheder og tjenester; anmoder EU's delegation til UNHRC og medlemsstaternes repræsentanter om at deltage aktivt i debatten om begrebet "klima- og miljøflygtninge" med henblik på udarbejdelse af en juridisk bindende definition ifølge folkeretten;

Befolkningernes ret til selvbestemmelse og menneskerettighedsrelaterede forhold, som kræver Menneskerettighedsrådets opmærksomhed

30. erindrer om folkenes umistelige ret til selvbestemmelse og til at vælge deres egen form for politisk, økonomisk og social udvikling uden indblanding udefra; opfordrer EU og dens medlemsstater til på UNHRC's samlinger i 2017 energisk at slå til lyd for denne ret frem for, hvad der er tilfældet med de nuværende politikker; tager i øvrigt afstand fra, at EU og dens medlemsstater pålægger tredjelande sanktioner for i princippet at beskytte egne geopolitiske og økonomiske interesser i stedet for at værne om de berørte befolkningers interesser, som bør have forrang;

31. er meget foruroliget over forværringen af den humanitære og sikkerhedsmæssige situation i Syrien, efter at store dele af landets territorium er blevet besat af den organisation, som kalder sig "Islamisk Stat"; gentager sin kraftige fordømmelse af de systematiske krænkelser af menneskerettighederne, som begås af terrororganisationer; er også stærkt foruroliget over de krænkelser af menneskerettighederne, der begås af det syriske regime, navnlig krænkelser af ytringsfriheden, vilkårlige tilbageholdelser og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere; understreger, at der må lægges vægt på konklusionerne fra den undersøgelseskommission, der har foretaget en tilbundsgående og uafhængig særlig undersøgelse af begivenhederne i Aleppo, for, når det er muligt, at identificere alle de parter, for hvis vedkommende der er rimelig grund til at antage, at de har ansvaret for formodede overtrædelser af de internationale menneskerettigheder; understreger, at konflikten er blevet skærpet på grund af våbenhandel; fordømmer på det kraftigste de forskellige vestlige interventioner i løbet

af de seneste år, som har haft dramatiske konsekvenser med hensyn til radikalisering af enkeltpersoner, især i Mellemøsten og i de sydlige nabolande; glæder sig over indsatsen til fordel for en politisk dialog under ledelse af FN for at overvinde den politiske krise i landet og understreger, at en sådan dialog for at være effektiv også bør inddrage medlemmerne af den fredelige opposition mod det syriske regime;

32. giver udtryk for sin dybe bekymring over den tilbagevendende konflikt i Sydsudan; opfordrer til øjeblikkelig våbenhvile mellem de to parter og udtrykker sin støtte til neutral mægling med henblik på at sikre en hurtig aftale; opfordrer til øget humanitær bistand til den civile befolkning, der er fanget i kampene, og til dem, der flygter fra området; opfordrer EU og dens medlemsstater til at respektere princippet om non-refoulement ved at åbne deres grænser for flygtninge, der flygter fra den krise, der raser i Sydsudan; anmoder ligeledes om, at der indgås en international forpligtelse med henblik på at sætte en stopper for alle leverancer af våben eller militært udstyr til Sydsudan og bringe al våbeneksport til regionen til ophør;

33. understreger vigtigheden af UNHRC's drøftelser om krisen i Burundi; er yderst bekymret over situationen i landet og understreger, at den kan få katastrofale følger for regionen som helhed; kræver, at pagten for sikkerhed, stabilitet og udvikling i De Store Søers Område og protokollen om ikke-aggression og fælles forsvar efterleves; er af den opfattelse, at den nuværende krise kun kan løses gennem en politisk dialog på nationalt og regionalt niveau, og at den under ingen omstændigheder må bruges som påskud for en ny militær intervention i regionen; mener, at problemerne i Burundi kun kan løses ved at sikre lige rettigheder til alle borgere og ved at tage fat på problemerne vedrørende adgang til dyrkbar landbrugsjord, arbejdsløshed og fattigdom, bekæmpelsen af korruption, fattigdom, ulighed og diskrimination samt ved at fremme sociale, politiske og økonomiske reformer for at skabe en fri, demokratisk og stabil stat;

34. konstaterer, at menneskerettighedssituationen i Iran fortsat er meget alvorlig; tager afstand fra den undertrykkelse af fredelige demonstranter og dissidenter (herunder studerende, akademikere og menneskerettighedsaktivister), kvindesagsforkæmpere, jurister, journalister og bloggere, der er gængs praksis i dette land; understreger den afgørende rolle, det internationale samfund skal spille for at sikre freden; udtrykker bekymring over antallet af politiske fanger og samvittighedsfanger, det fortsat høje antal henrettelser, herunder af mindreårige, tortur, uretfærdige retssager og de ublu beløb, der forlanges i kaution, samt over den stærke indskrænkning af informations-, ytrings-, forsamlings-, religions-, uddannelses- og bevægelsesfriheden;

35. anerkender de fremskridt, der hidtil er gjort med hensyn til menneskerettigheder i Myanmar, men understreger samtidig, at der stadig er brug for at gøre en indsats, navnlig hvad angår mindretalsrettigheder og ytringsfrihed, foreningsfrihed og retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger; fordømmer diskrimination og undertrykkelse af rohingyaerne, der forværres af, at medlemmerne af denne befolkningsgruppe ikke har nogen juridisk status, og af, at der i tiltagende grad fremsættes hadske ytringer over for ikke-buddhister; efterlyser en grundig, gennemsigtig og uafhængig undersøgelse af samtlige de menneskerettighedskrænkelser, der er begået over for rohingyaerne;

36. understreger vigtigheden af punktet om Eritrea på denne samling; tager på det bestemteste afstand fra de systematiske og tiltagende menneskerettighedskrænkelser i

Eritrea; er dybt foruroliget over den økonomiske og sociale situation for den samlede eritreiske befolkning og for flygtninge i nabolandene; fordømmer de systematiske trusler, der konstant fremsættes mod den eritreiske diaspora, navnlig i form af den såkaldte genopbygnings- og genopretningsskat;

37. glæder sig over rapporten om menneskerettighedssituationen i Libyen, bl.a. fordi den omfatter en vurdering af effektiviteten af de foranstaltninger til teknisk bistand og kapacitetsopbygning, som den libyske "regering" har nydt godt af, samt en vurdering af den supplerende tekniske støtte eller bistand, som er nødvendig for at gennemføre den resolution og de henstillinger, der er indeholdt i højkommissærens undersøgelsesrapport om menneskerettighedssituationen i Libyen; konstaterer, at EU og dens medlemsstater bør tage hensyn til denne rapport, inden de går videre med enhver form for samarbejde med de "libyske myndigheder", og kræver, at spørgsmålet om beskyttelse af migranter og flygtninge i transit samt menneskerettighederne i Libyen bliver behandlet i første række;

Menneskerettighedssituationen i Palæstina og de andre besatte arabiske områder

38. glæder sig over den særlige vægt, som UNHRC i de seneste år har lagt på menneskerettighedssituationen i Palæstina og de andre besatte arabiske områder, især det palæstinensiske folks ret til selvbestemmelse samt oprettelsen af en uafhængig og bæredygtig stat på grundlag af grænserne fra 1967; opfordrer indtrængende EU-delegationen til at fordømme enhver form for kolonialisme, navnlig i Palæstina, og både på Vestbredden og i Østjerusalem, hvor den konstant vinder frem; fordømmer ligeledes voldshandlinger begået af bosættere mod den palæstinensiske befolkning, især i Hebron, og planerne om tvangsflytning af beduiner;

39. opfordrer EU's delegation til UNHCR og medlemsstaternes repræsentationer til at lægge pres på de israelske myndigheder, således at FN-mandatet kan blive iværksat; opfordrer ligeledes EU og dens medlemsstater til at træffe passende foranstaltninger til at sikre, at virksomheder, der hører ind under deres jurisdiktion, ikke begår eller bidrager til menneskerettighedskrænkelser, navnlig via aktiviteter eller indtægter fra bosættelserne; opfordrer i denne forbindelse indtrængende EU til at støtte UNHCR's kommende resolutioner om bosættelserne samt offentliggørelse i UNHCR's årlige database om virksomheder, der er involveret i krænkelser af folkeretten;

40. fordømmer situationen for de palæstinensiske fanger i de israelske fængsler; kræver, at Staten Israel øjeblikkeligt sætter en stopper for massefængslinger, som er forekommet i voksende grad i 2016, med mere end 6 000 fængslede personer, hvoraf flere er mindreårige; fordømmer ligeledes de udenretslige henrettelser, de administrative frihedsberøvelser, overførsler af politiske fanger til opholdssteder uden for de besatte områder - hvorved de fratages deres ret til familiebesøg - mishandling, tortur og tvangsmadning af fanger samt nægtelse af passende og hensigtsmæssig medicinsk behandling, som alle er handlinger, der udgør en åbenlys krænkelse af folkeretten; kræver, at Israel øjeblikkeligt efterlever FN's konvention mod tortur, som denne stat er part i; fordømmer tilbageholdelse og mishandling af børn og kræver øjeblikkelig løsladelse af fængslede børn; kræver ligeledes omgående frigivelse af fængslede palæstinensiske parlamentsmedlemmer;

41. er desuden særdeles bekymret over begrænsningen af borgerlige og politiske

frihedsrettigheder i Israel, især gennem de forskellige love vedrørende ngo'er, som skader forenings-, forsamlings- og organisationsfriheden; fordømmer ligeledes den intensiverede diskrimination over for mindretal i landet, især det "arabiske" mindretal;

42. beklager, at spørgsmålet om Vestsahara ikke er på dagsordenen for UNHRC's samlinger i 2017; opfordrer til respekt for den vestsahariske befolknings grundlæggende rettigheder, herunder foreningsfrihed, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed; kræver løsladelse af alle vestsahariske politiske fanger; kræver, at FN's repræsentanter, medlemmer af parlamentet, uafhængige observatører, ngo'er og pressen får adgang til områderne i Vestsahara; opfordrer indtrængende FN til at give MINURSO (FN's mission vedrørende folkeafstemning i Vestsahara) et menneskerettighedsmandat på linje med alle FN's andre fredsbevarende missioner rundt om i verden; støtter en retfærdig og varig løsning på konflikten i Vestsahara på grundlag af princippet om det vestsahariske folks ret til selvbestemmelse i overensstemmelse med FN-resolution 34/37 og 35/19; kræver, at EU og dens medlemsstater giver deres støtte til, at situationen i Vestsahara bliver sat på dagsordenen for UNHRC's kommende samlinger;

Racisme, racediskrimination, fremmedhad og lignende former for intolerance: opfølgning og gennemførelse af Durban-erklæringen og -handlingsprogrammet

43. tillægger det også afgørende betydning, at der i 2017 lægges stor vægt på styrkelse af lighed og bekæmpelse af diskrimination, uanset om der er tale om diskrimination på grund af race, tilhørsforhold til mindretal, køn, seksuel orientering eller identitet, eller handicap; understreger, at EU og dens medlemsstater også på dette område bør gennemføre UNHRC's henstillinger;

44. glæder sig over, at der bliver lagt stor vægt på spørgsmålet om racisme og diskrimination på UNHRC's samlinger i 2017, og navnlig over, at der på globalt plan bliver opfordret til konkrete foranstaltninger med henblik på fuldstændig at eliminere racisme, racediskrimination, fremmedhad og den tilhørende intolerance og til en fuldstændig anvendelse og opfølgning af Durban-erklæringen og -handlingsprogrammet; tager atter afstand fra racistiske, antisemitiske, homofobiske og xenofobiske voldshandlinger samt vold over for migranter, som er nået op på et foruroligende niveau i visse medlemsstater; er foruroliget over det voksende antal hadefulde ytringer og stigmatiseringer rettet mod mindretal eller persongrupper samt den stigende indflydelse heraf i medierne og i bevægelser og politiske partier på højeste politiske ansvarsniveau i visse medlemsstater, og at der er blevet gennemført restriktiv lovgivning på denne baggrund;

45. lægger ligeledes grundlæggende vægt på spørgsmålet om diskrimination over for kvinder og eliminering af alle former for vold over for kvinder; understreger, at universel adgang til sundhed og reproduktiv pleje fortsat bør være en politisk prioritet, herunder fri adgang til seksualundervisning, præventionsmetoder og retten til abort; understreger, at afskaffelsen af vold mod kvinder og piger, i lighed med kampen mod seksuel udnyttelse og menneskehandel, bør være en prioritet og bør sigte mod lighed mellem mænd og kvinder; opfordrer derfor UNHRC og det internationale samfund til at iværksætte ICPD+20-, Beijing+20- og Rio+20-processerne; understreger ligeledes vigtigheden af, at EU-medlemsstaterne anvender henstillingerne fra UNHRC fra 2002 om international beskyttelse for så vidt angår kønsrelateret forfølgelse, navnlig i

forbindelse med indvandringspolitik;

*

* *

46. giver sin delegation til UNHRC's 34., 35., og 36. samlinger mandat til at fremføre de holdninger, der er kommet til udtryk i denne beslutning, opfordrer delegationen til efter afsluttet mission at aflægge beretning til Underudvalget om Menneskerettigheder og anser det for hensigtsmæssigt fortsat at sende en delegation fra Europa-Parlamentet til UNHCR's relevante samlinger;

47. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant/næstformanden for Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's Sikkerhedsråd, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling, formanden for FN's Menneskerettighedsråd, FN's højkommissær for menneskerettigheder og EU-FN-arbejdsgruppen, der er nedsat af Udenrigsudvalget.